№ 26 (358). Rok III. Warszawa, 1 lutego 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 150 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 200 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 20 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 450 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 700 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 500 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **20 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 26-go.

Od Redakcji.

Redakcja **„Dziennika Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę"** zawiadamia Instytucje Państwowe, że przyjmuje do opublikowania wszelkie komunikaty, które dotyczą mieszkańców Warszawy.

Redakcja czynna od godziny 9-ej zrana do 3-ej po południu. Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Senatorska 12 (pałac Blanka) lewa oficyna, I-sze piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Od Administracji.

Administracja **„Dziennika Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę"** zawiadamia, że przyjmuje wszelkie ogłoszenia ustaw spółek akcyjnych, banków, przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, sprawozdania, bilanse, licytacje, poszukiwania, zawiadomienia o zaginionych dokumentach i inne.

Biuro Administracji czynne od godziny 10-ej do 2-ej po południu.

Obwieszczenie.

Na zasadzie art. 366, 434—436 ros. ust. o pod. bezpośr., w wydaniu 1903 r. oraz Ustaw z dnia 6/VII 1920 r. (Dz. Ust. № 66 poz. 437) i 17 grudnia 1921 r. (Dz Ust. № 2 z dnia 14/I 1922 r. poz 7), Izba Skarbowa w Warszawie wzywa właścicieli przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych oraz wykonywujących osobiste zajęcia przemysłowe w m. st Warszawie do wykupienia świadectw przemysłowych na 1922 rok.

Świadectwa przemysłowe wydawane będą poczynając *od dnia 1 lutego 1922 roku* w uruchomionych w tym celu specjalnych Kasach Skarbowych:

1) w gmachu Izby Skarbowej, ul. Rymarska № 1 róg Elektoralnej (parter) dla przedsiębiorstw, znajdujących się w obrębie Komisarjatów policyjnych: I, II, III, IV, V, X, XII, XIV, XV, XVII, XVIII, XXIV, XXV, XXVI;

2) w Kasie Skarbowej II, Nowogrodzka № 60, dla przedsiębiorstw, znajdujących się w obrębie Komisarjatów policyjnych: VI, VII, VIII, IX, XI, XIII, XVI, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII.

Kasy przyjmować będą opłaty od godz. 9 do godz. 1 codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Świadectwa przemysłowe wydawane będą od godz. 2-ej do 4-ej w dniu następnym po uiszczeniu opłaty.

Celem otrzymania ś w i a d e c t w a przemysłowego osoby zainteresowane winny zgłosić się do Kasy z odpowiednio wypełnioną deklaracją.

Blankiety deklaracji otrzymywać można b e z p ł a t n i e:

1) w I Urzędzie Skarbowym pod. i opłat skarbowych, Mazowiecka № 7;
2) II, IV i V Urzędach Skarbowych pod. i opłat skarbowych, Nalewki № 2;
3) w III Urzędzie Skarbowym pod. i opłat skarbowych, Nowogrodzka № 60;
4) w Urzędach Skarbowych akcyz i monopoli państwowych, Nowy Świat № 70;
5) w Urzędach Skarbowych akcyz i monopoli państwowych, Orla № 11;
6) oraz w miejscach wydania świadectw przemysłowych.

Podatnicy ponoszą całkowitą odpowiedzialność za wykupienie należytego świadectwa przemysłowego, odpowiadającego właściwej kategorji przedsiębiorstwa.

W razie wątpliwości co do zakwalifikowania przedsiębiorstwa, należy się zgłosić o informacje do odpowiedniego Urzędu Skarbowego podatków i opłat skarbowych w Warszawie.

Opłata za świadectwa przemysłowe na rok 1922 w m. st. Warszawie wraz z dodatkami na cele samorządowe wynoszą:

Na przedsiębiorstwa handlowe

Kategorja	I	373500 mk.
„	II	140625 „
„	III	30375 „
„	IV	8750 „
„	V-a	13125 „
„	V-b	4375 „

Na pomieszczenia składowe przy przedsiębiorstwach handlowych

Kategorja	I	37350 mk.
„	II	14063 „
„	III	3938 „

Na przedsiębiorstwa przemysłowe

Kategorja	I	562500 „
„	II	371250 „
„	III	186750 „
„	IV	56250 „
„	V	20250 „
„	VI	15750 „
„	VII	4900 „
„	VIII	1750 „

Na osobiste zajęcia przemysłowe:

kategorja II t. j. dla ekspedytorów, nie utrzymujących oddzieln. kantorów i pracowników 168750 mk.

kategorja III t. j. dla maklerów giełdowych na Giełdzie Warszawskiej. 114750 mk.

kategorja IV t j. dla inspektorów i ajentów towarzystw ubezpieczeniowych, żeglugowych i innych przedsiębiorstw przewozowych oraz instytucji kredytowych, o ile prowadzą operacje bez utrzymywania oddzielnych kantorów lub filji oraz wszelkiego rodzaju pośredników handlowych, zajmujących się swym procederem bez pracowników i oddzielnych zakładów 22500 marek.

kategorja VI t. j. dla subjektów podróżujących (Komiwojażerów) 17500 marek.

Świadectwa przemysłowe wykupione być mają najpóźniej do dnia 31 marca r. b.

Celem uniknięcia natłoku przy Kasach Izba Skarbowa wzywa zainteresowanych do bezzwłocznego wykupywania świadectw i nieokładania wpłaty na dnie ostatnie gdyż Kasy Skarbowe więcej jak 1000 osób dziennie nie będą w stanie załatwić.

Winni prowadzen. przedsiębiorstw po dniu 31 marca r. b. bez świadectw przemysłowych lub za nieodpowiedniemi świadectwami przemysłowemi ulegną, w myśl art. 526 ros ust. o pod. bezpośred., karze pieniężnej do trzykrotnej wysokości sumy nieopłaconego podatku.

Przedsiębiorstwa prowadzone bez świadectwa przemysłowego mogą uledz nadto, na zasadzie art. 456 ust. ros., zamknięciu.

Płatnikom podatku procentowego od zysku przy wydawaniu świadectw przemysłowych doręczone zostaną blankiety deklaracji do wymiaru procentowego podatku od zysku za lata podatkowe 1921 i 1922. Deklaracje te należycie wypełnione winny być złożone do właściwych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych najpóźniej do dnia 1-go kwietnia roku bieżącego, (szczegóły podane będą w oddzielnych obwieszczeniach), pod grozą kary do wysokości 10,000 marek (artyk. 534 ros. ust. o pod. bezpośr. i artyk. 3 Ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r.).

Izba Skarbowa w Warszawie.

Warszawa w styczniu 1922 r.

Obwieszczenie

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 30-go czerwca 1919 r. (Dz. Praw Nr. 55 poz. 341) Rada Ministrów, rozporządzeniem z dnia 19-go stycznia 1922 roku postanowiła utrzymać na obszarze b. zaboru rosyjskiego na dalsze 6 miesięcy od dnia 1-go lutego 1922 roku sądy doraźne, które wymierzać będą kary śmierci lub ciężkiego więzienia za wymienione niżej przestępstwa, przewidziane w kodeksie karnym, tak głównym sprawcom, jak i wszystkim wspólnikom przestępstwa.

Śmiercią przez rozstrzelanie będzie karany: a) kto dopuści się zabójstwa względem osób, sprawujących funkcje bezpieczeństwa publicznego, podczas wykonywania lub z powodu wykonywania przez nie obowiązków służbowych (art. 463 i 425 ust. 3 K. K.), albo zabójstwa w bandzie (art. 455 ust. 6 K. K.), albo zabójstwa w celu zysku (art. 455 ust. 12 K, K.).

b) kto dopuści się rozboju t. j. zaboru cudzego mienia ruchomego w celu przywłaszczenia za pomocą wprawienia w stan nieprzytomności uszkodzenia ciała, gwałtu na osobie lub groźby karygodnej (art. 589 K. K.).

Ciężkiem więzieniem bezterminowem lub terminowem na czas nie krótszy od lat ośmiu będzie karany: kto weźmie udział w bandzie, utworzonej w celach rozboju. Usiłowanie ulega tej samej karze, co dokonanie.

Od wyroków sądów doraźnych niema apelacji. Wyrok śmierci wykonany będzie w ciągu 24 godz. po ogłoszeniu.

Przestrzegam wszystkich przed popełnieniem powyższych prze-

stępstw pod groźbą stawienia winnych przed sąd doraźny.

Minister Spraw Wewnętrznych
w. z. (—) DUNIKOWSKI.

Warszawa, dn. 24 stycznia 1922 roku.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Kolei Żelaznych
z dnia 7 stycznia 1922 roku

o zmianach i uzupełnieniach Przepisów Przewozowych, stanowiących część I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. o tymczasowem przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. W Przepisach Przewozowych, stanowiących część I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 65, poz. 414) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

W art. 54 w ust. 2 punk. B) w post. wyk. II maksymalna norma odszkodowania podnosi się z 200 mk. na 1000 mk. za 1 kg.

W art. 74 ust. 1 uzupełnia się postanowieniami wykonawczemi treści następującej:

„(Post. Wyk.) I. O przeszkodach w przewozie przesyłek ogłasza się w Monitorze Polskim z podaniem przyczyny przeszkody i drogi okólnej.

(Post. Wyk.) II. Przesyłki, nadawane po nastaniu przeszkody w przewozie, mogą być przyjmowane do przewozu jedynie drogą okólną. Drogę tę nadawca obowiązany jest wskazać w liście przewozowym".

W art. 76 ust. 2 uzupełnia się postanowieniem wykonawczem treści następującej:

„(Post. Wyk.). Odbiorca wymieniony w liście przewozowym, może zlecić, ażeby przesyłkę, po uiszczeniu przeżeń przewoźnego i innych ciążących na towarze należności, wysłano na podstawie nowego listu przewozowego ze stacji pierwotnego przeznaczenia na inną stację. Za wykonanie takiego zlecenia pobiera się specjalną opłatę, wskazaną w p. 10-a Wykazu opłat dodatkowych (Część II taryfy). Wykonania takiego zlecenia kolej może jednak odmówić".

W art. 79 ust. 4 uzupełnia się postanowieniem wykonawczem treści następującej:

„(Post. Wyk.). W razie zagubienia pierwotnego zawiadomienia i żądania wydania jego odpisu, pobiera się po 20 mk. od każdego zawiadomienia".

W art. 81 skreśla się post. wyk. II do 4.

Art. 86 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Kolej nie ponosi odpowiedzialności:

a) za szkodę na towarze, który na mocy przepisów niniejszych wymagań taryfy, albo też stosownie do osiągniętego z nadawcą porozumienia, wyrażonego w liście przewozowym, przewożony jest w wagonach niekrytych,
o ile szkoda wynikła wskutek niebezpieczeństwa połączonego z tego rodzaju przewozem;

b) szkodę na towarze, który, zgodnie z oświadczeniem nadawcy w liście przewozowym, przyjęty był do przewozu bez opakowania lub w opakowaniu wadliwem, aczkolwiek, z powodu właściwości swoich oraz w celu zabezpieczenia towaru od zaginięcia lub uszkodzenia wymagał on odpowiedniego opakowania,
o ile szkoda wynikła z powodu braku lub wadliwego stanu opakowania;

c) za szkodę na towarze, który, stosownie do niniejszych przepisów, wymagań taryfy albo osiągniętego z nadawcą a wyrażonego w liście przewozowym porozumienia, powinien być załadowany przez nadawcę i wyładowany przez odbiorcę,
o ile szkoda powstała wskutek niebezpieczeństwa, połączonego z czynnością naładunkową, wyładunkową lub też wskutek wadliwości załadowania;

d) za szkodę na towarze, który dla swych właściwości przyrodzonych narażony jest na szczególne niebezpieczeństwo zaginięcia, częściowego braku lub uszkodzenia wskutek połamania, rdzy, wewnętrznego zepsucia, wzmożonego wycieku, wyschnięcia lub rozsypania,
o ile szkoda wynikła skutkiem pomienionego niebezpieczeństwa;

e) za szkodę, przy przewozie zwierząt żywych, o ile szkoda ta wynikła ze szczególnego niebezpieczeństwa, połączonego z przewozem zwierząt żywych;

f) za szkodę, przy przewozie towarów i zwierząt żywych, którym, stosownie do przepisów niniejszych, wymagań taryfy lub porozumienia z nadawcą, wyrażonego w liście przewozowym, towarzyszyć powinien dozorca,
o ile szkoda powstała wskutek niebezpieczeństwa, któremu zapobiec miał za zadanie dozorca.

2. Jeżeli z okoliczności danego faktu wynika, że szkoda mogła nastąpić wskutek jednej z powyżej wymienionych przyczyn, to dopóki osoba, uprawniona do roszczeń, nie udowodni rzeczy przeciwnej, istnieje domniemanie, że szkoda rzeczywiście powstała wskutek tej właśnie przyczyny.

3. Powyższe przepisy nie zwalniają, kolei od odpowiedzialności, w razie jeżeli wina jej zostanie udowodnioną".

W art. 88 post. wyk. do ust. 3 skreśla się.

W załącznikach C Nr. 1 i Nr. 2 pod tytułem „List przewozowy Nr. ... na przesyłkę zwyczajną" (wzgl. pośpieszną) (Dz. U. R. P. z 1920 roku Nr. 16, poz. 82, str. 295 i 297) umieszcza się w nawiasach, petitem, uwagę następującą:

„(Przewóz dokonywa się na podstawie „Przepisów przewozowych" oraz „Postanowień taryfowych" Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt)".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych
(—) *Sikorski.*

Minister Skarbu:
Michalski.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. (—) *Henryk Strasburger.*

Ukonstytuowanie Rady Finansowej.

Biuro prasowe ministerstwa skarbu komunikuje:

Rada finansowa odbyła pierwsze konstytucyjne zebranie w dniach 27 i 28 b. m. pod przewodnictwem p. ministra skarbu, który na wstępie wygłosił zwięzłe exposé o stanie finansowym państwa. Po uchwaleniu regulaminu obrad i wyborze 3-ch komisji, a mianowicie: przemysłowo-handlowej, finansowej i rolnej oraz ich przewodniczących (przewodniczący I-ej komisji—p. Boniewski, 2 kom. W. Szarski, 3 kom. Aleksander Raczyński) obradowano nad środkami zniżki cen i sposobem przeciwdziałania drożyźnie. Między innymi debatowano także nad projektem zniżki towarowej taryfy kolejowej dla towarów eksportowych, ktora mogłaby wpłynąć na żywszy ruch przemysłowy, zmniejszeniem bezrobocia i polepszeniem bilansu handlowego, który to bilans w listopadzie 1921 po raz pierwszy wykazuje przewyżkę wywozu nad przywozem, a to według obliczeń i zestawień głównego urzędu statystycznego. Rada finansowa nad wspomnianemi kwestjami ma się zastanawiać i w najkrótszym czasie opracować odpowiednie wnioski.

Również obradowano nad zarządzeniami, zmierzającemi do przeprowadzenia dalszych oszczędności w administracji.

Pod obrady zostały wzięte między innemi i sprawy następujące: 1) zawieranie umów ubezpieczeniowych w walutach obcych; 2) zniesienie subsydjowania humanitarnych instytucji krajowych i zagranicznych w sprawach celnych; 3) kredytowanie należności celnych instytucjom i firmom prywatnym i 4) przewalutowanie kapitałów akcyjnych.

Najważniejszy punkt obrad stanowiła sprawa długów przedwojennych. Rada finansowa po wyczerpującej dyskusji wypowiedziała się jednomyślnie przeciwko jakiejkolwiek rewizji ustalonych ustawowo relacji wierzytelności w walutach zaborczych oraz przeciwko przerachowaniu długów jak i przeciwko wprowadzeniu moratorjum, a to ze względu na chaos, jakiby powstał w życiu gospodarczem oraz ze względu na autorytet odnośnych ustaw i powagę jednostki monetarnej polskiej.

Członkowie Rady finansowej podjęli się wypracowania kilku projektów ustawodawczych we wskazanym bliżej zakresie oraz w odpowiedni sposób, ponadto zaś—współpracy w opracowaniu inwentarza majątku państwa.

Redaktor J. Pławiński. Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 28-30, tel. 69-90.